

गरिबी विरुद्ध सामुदायिक रेडियो

AMARC ASIA-PACIFIC NEWSLETTER

“We are about people having a voice through radio”

सामुदायिक छलफललाई बढावा दिन ड्रामा प्रयोग गर्दै

थिएटर वा नाटक एक महत्वपूर्ण प्रदर्शन कला हो जसले दर्शकहरूको अगाडि वास्तविक वा कल्पना गर्न सक्ने अनुभवहरू प्रस्तुत गर्दछ। यसले हामीलाई हामी कसरी बोल्छौं र हामीले बोलेको कुरा कसरी साझा गर्छौं भन्ने बारे सोचन उत्प्रेरित गर्छ। नाटकले नाटकको लिखित वा मुद्रित स्क्रिप्टलाई जनाउँछ भने थिएटर नाटकको स्टेज उत्पादन हो, यहाँ शब्दहरू एकान्तर रूपमा प्रयोग भइरहेको छ। रंगमञ्चले कार्यक्रमलाई आकर्षक र सहभागितामूलक बनाउन मद्दत गर्छ भने रेडियो मनको रंगमञ्च हो। रेडियोहरू ग्रामीण जनसंख्याको लागि सबैभन्दा पहुँचयोग्य छन् र रेडियो नाटकहरूले व्यवहार परिवर्तनहरूको लागि प्रभावकारी माध्यमको रूपमा सेवा गर्न सक्छन्।

नाटकका मुख्य चार रूप छन्- हास्य, ट्राजेडी, ड्रामाजिकोमेडी र मेलोड्रामा। यसमध्ये एउटा रूपको रूपमा हास्य धेरै पुरानो र मौखिक परम्पराको हिस्सा हो। रेडियोबाट हँसो हराएको र आवाज निकै गम्भीर र औपचारिक भएको हुनाले कमेडीले एकरसता तोड्ने माध्यमको रूपमा काम गर्न सक्छ। कमेडी कथा कथनको एक रूप हो जसले व्यक्तिलाई व्यक्तिगत परिप्रेक्ष्य प्रस्तुत गर्न अनुमति दिन्छ जसले समुदायमा विभिन्न मुद्दाहरूको छलफलमा मद्दत गर्दछ।

* आशिष चन्द्र सेन द्वारा वेबिनार सत्रमा आधारित

यस अंकमा

- सामुदायिक छलफललाई बढावा दिन नाटक प्रयोग गर्दै
- गरिबी सम्बोधन गर्न सामुदायिक मिडियाको भूमिका
- रेडियोको लागि अन्तर्वार्ता
- सामुदायिक रेडियोको लागि सामुदायिक अनुसन्धान
- ज्ञान आदान प्रदान सत्र

रेडियो नाटक किन ?

- ❖ नाटकले श्रोता/श्रोताहरूसँग भावनात्मक स्तरमा जोडिन मद्दत गर्छ
- ❖ नाटकले तथ्य र काल्पनिक संयोजन गर्दछ
- ❖ नाटकले सन्देशलाई अधोरेखित गर्न रूपकहरू प्रयोग गर्दछ
- ❖ नाटकले स्थानीय बोलीको प्रयोग गर्छ
- ❖ नाटकले स्टेरियोटाइपहरूलाई चुनौती दिन्छ

रेडियो नाटकको लागि सुझाव

- ❖ आफ्ना दर्शकहरूलाई चिन्नुहोस्
- ❖ एक कथाकार प्रयोग गर्नुहोस्
- ❖ संवादको माध्यमबाट कार्य सिर्जना गर्नुहोस्
- ❖ यसलाई जीवनमा ल्याउन ध्वनि प्रभावहरू प्रयोग गर्नुहोस्
- ❖ नाटकको मूड सेट गर्न संगीत समावेश गर्नुहोस्
- ❖ विश्वासयोग्य पात्रहरू सिर्जना गर्नुहोस्
- ❖ भाषाको साथ सटीक र स्पष्ट हुनुहोस्

गरिबीलाई सम्बोधन गर्न सामुदायिक मिडियाको भूमिका

- डा. रामनाथ भाट

गरिबीलाई सामान्यतया धनको अभावको रूपमा लिइन्छ। नवउदारवादी अर्थतन्त्र र हाम्रो वरिपरि रहेका संस्कृतिहरूमा, व्यक्तिहरूलाई गरिबीबाट बाहिर निस्कन वा जोगिनका लागि कडा परिश्रम गर्न प्रोत्साहित गरिन्छ। यस्तो छाप "अर्थव्यवस्था" भनिने अवधारणालाई महत्वपूर्ण स्वायत्तता प्रदान गरेर सिर्जना गरिएको छ - मानौं कि यसको आफ्नै जीवन छ। यसको नतिजा बेरोजगारी, अनिश्चित श्रम, मूल्यवृद्धि र अन्य सहित विनाशकारी हुन सक्छ र अझै पनि यसको व्यवस्थापन गर्न कोही पनि समातेको देखिदैन। अर्थतन्त्र भनेको जनताको सेवा गर्नुको सट्टा अन्यत्र सेवा गर्नु हो भन्ने कुरा हामीले बिर्सिसकेका छौं। अर्थतन्त्रलाई अत्याधिक शक्ति दिनाले समाजले राम्रो भविष्यको कल्पना गर्दै, वर्तमानलाई परिवर्तन गर्न सामूहिक एजेन्सीको भावना गुमाउँछ।

गरिबी भनेको धनको अभाव मात्र होइन, समाजमा व्यक्तिगत र सामूहिक दुवै तहमा शक्तिहीनताको अनुभव पनि हो। व्यक्तिको लागि, यसले उसको/उनको जीवनको हरेक पक्षलाई निर्देशित गर्दछ - कसैको पेशा, गतिशीलता, खाना र पोषण, पारिवारिक संरचना, आवास, बौद्धिक गतिविधि र यस्तै अन्य निर्णयहरू। समूहहरूको लागि, गरिबी सार्वजनिक शिक्षा, स्वास्थ्य, आवास, रोजगारी आदिमा संस्थागत असफलता र तिनीहरूको हितमा नीतिहरू परिवर्तन गर्न राजनीतिक प्रतिनिधित्वको कमीको रूपमा प्रकट हुन्छ। गरिबी पनि संस्कृतिसँग घनिष्ठ रूपमा जोडिएको छ किनभने हाम्रा आस्था र मनोवृत्तिहरू यसलाई परिवर्तन गर्नुको सट्टा यथास्थिति कायम राख्न उन्मुख छन्। जब कसैले गरिबी दैनिक जीवनमा व्याप्त हुने तरिकाहरू स्वीकार गर्दछ, यो स्पष्ट हुन्छ कि गरिबीमा भौतिक/सामग्री र मनोवैज्ञानिक दुवै पक्षहरू छन् जसलाई सम्बोधन गर्न आवश्यक छ।

मिडियाको यो बृहत् परिप्रेक्ष्यमा मिडियाको भूमिकाबारे सोच्नुपर्ने आवश्यकता छ। जटिल समाजमा, व्यक्तिहरूले एकअर्काको लागि चिन्तन सम्भव छैन। हामी मिडिया र सञ्चार प्रणालीहरूमा निर्भर छौं हामीलाई हाम्रो आफ्नै साँघुरो व्यक्तिगत नेटवर्कहरू भन्दा बाहिरको संसारको बारेमा बताउन। हामी हाम्रो व्यक्तिगत सन्दर्भहरू पार गर्ने जटिल विषयहरूको बारेमा हामीलाई शिक्षित गर्न पनि तिनीहरूमा निर्भर छौं। यसरी मिडिया एक मध्यस्थ संस्था बन्छ जसको माध्यमबाट हामी एकअर्काको बारेमा जान्दछौं। यद्यपि, हामीलाई थाहा छ कि मिडियाको मध्यस्थता निर्दोष होइन। विज्ञापन, मनोरञ्जन, सेलिब्रेटी संस्कृति, र सामान्यतया अधिक पुँजीवादी उपभोगको लागि धकेल्दै नाफाको पक्षमा निजी स्वामित्वको मिडिया मध्यवर्ती। सार्वजनिक मिडिया सामान्यतया सरकारी अभिनेताहरू द्वारा नियन्त्रित छ,

यस्तो अवस्थामा सामुदायिक प्रसारकहरूले लक्षण मात्र नभई गरिबीको मूल कारणहरू विरुद्ध लड्न महत्वपूर्ण भूमिका खेल्न सक्छन्। सामुदायिक स्वामित्वको माध्यमबाट उनीहरूको स्थानीय पदचिह्न र सम्पादकीय स्वतन्त्रतालाई ध्यानमा राख्दै, यी प्रसारकहरूले प्रत्येक क्षेत्रमा गरीबी कसरी उत्पादन गरिन्छ भन्ने बारे शक्तिशाली बुझाइ प्रदान गर्न सक्छन्। गरिबीको उत्पादनलाई आर्थिक शोषणको सूक्ष्म ज्ञान चाहिन्छ, जसको फलस्वरूप कुन समूहहरू प्रभावशाली छन् र कुन प्रकारको आर्थिक, राजनीतिक र सांस्कृतिक सम्बन्धहरू मार्फत कुन समूहहरू हावी छन् भन्ने सही पहिचान चाहिन्छ। त्यस्ता सम्बन्धहरूको नक्साङ्कनले व्यक्ति र समूहहरू अरुको खर्चमा कसरी प्रभुत्व जमाउँछन् भन्ने कुरा उजागर गर्दछ। सामुदायिक प्रसारकहरूको भूमिका जात, वर्ग, लिङ्ग/लैङ्गिकता, भाषा आदिको आधारमा वर्चस्व भएका समूहहरूको पछाडि उभिने हो।

प्रसारकहरूले वर्चस्व समूहहरूको जीवनलाई सार्वजनिक क्षेत्रमा ल्याउन सक्छन्। यसको अर्थ विविध र रचनात्मक कार्यक्रम रणनीति मार्फत आफ्नो संघर्षलाई समाजको केन्द्रमा ल्याउनु हो। कार्यक्रमले गरिबीको भौतिक र प्रतीकात्मक पक्ष दुवैलाई स्वीकार गर्नुपर्छ - महत्वपूर्ण पूर्वाधारमा पहुँचको कमीदेखि व्यक्तिमा शक्तिहीनताको भावनासम्म। प्रसारकहरू मञ्च बन्न सक्छन् जसको माध्यमबाट यी समूहहरूले राज्यलाई आफ्नो हितको प्रतिनिधित्व गर्न सक्छन्, प्रगतिशील जनमुखी नीतिहरूको लागि सहमति निर्माण गर्न। अन्तमा, प्रसारकहरूले उनीहरूको शोषण वा प्रभुत्व स्वीकार नगर्ने समूहहरूको आवाजलाई पनि विस्तार गर्न सक्छन्। प्रतिरोध तर्फका प्रयासहरू सामुदायिक प्रसारकहरूद्वारा अभिलेखीकरण र विस्तारित दुवै हुन सक्छन् जसले गर्दा तल्लो तहमा गरिबी विरुद्ध लड्न प्रमुख सहयोगी बन्न सक्छ।

महामारीपछिको विश्वको सन्दर्भमा आर्थिक क्षतिपछि, केही दशकहरूमा बिस्तारै सञ्चित कल्याणकारी पुँजीवादका फाइदाहरू हटाउँदै लाखौं मानिसहरू गरिबीमा धकेलिएका छन्। यो कुनै आश्चर्यको कुरा होइन कि संसारभरका समाजहरूले जीवन स्तरमा मात्र होइन मनोवैज्ञानिक स्वास्थ्यमा पनि उल्लेखनीय गिरावट देखेको छ। जलवायु परिवर्तन, बढ्दो राजनीतिक अधिनायकवाद, गलत सूचना र व्यापकता पुँजीवादी उपभोगवादले गरिबीको सामान्य उत्पादनलाई सक्रिय रूपमा बढाइरहेको छ। यदि हाम्रा भावी पुस्तालाई राम्रो संसार निर्माण गर्न कुनै मौका छ भने, सम्मान र भ्रातृत्व, समानता र स्वतन्त्रताको लागि उभिन र लड्नु जनताको मिडियाको दायित्व हो।

रेडियोको लागि अन्तर्वार्ता

अन्तर्वार्ताको तयारी गर्दा ध्यान दिनुपर्ने केही बुँदाहरू निम्न हुन्:

- विषय र स्रोत व्यक्तिहरूमा अनुसन्धान
- पहिले प्रश्नहरू तयार गर्नुहोस्
- अन्तर्वार्ताकर्ता प्रश्न, समय र स्थानमा लचिलो हुनुपर्छ
- संवादी हुनुहोस्: अन्तर्वार्ता लिने व्यक्तिले दिएको जवाफबाट फलो-अप प्रश्नहरू तयार गर्न सकिन्छ
- सुरक्षित प्रश्नहरूको साथ सुरु गर्नुहोस्
- श्रोताहरूलाई सम्झनुहोस्

अन्तर्वार्ता सञ्चालनका लागि सुझावहरू:

- ❖ आराम गर्नुहोस् र अर्को व्यक्तिलाई सहज बनाउनुहोस्
- ❖ प्रसारण गर्न सहमति लिनुहोस्
- ❖ स्पष्ट र छोटो प्रश्नहरू सोध्नुहोस्
- ❖ 5W1H प्रयोग गर्नुहोस् (के? को? कहाँ? कहिले? किन? कसरी?)
- ❖ "अन्तिम" प्रश्नको साथ अन्तर्वार्ताको अन्त्यको घोषणा गर्नुहोस्।
- ❖ व्यक्तिको नाम, स्थिति, संगठन, र विषय दोहोर्‍याउनुहोस्

सामुदायिक रेडियोको लागि सामुदायिक अनुसन्धान

सामुदायिक अनुसन्धान समुदायका सदस्यहरूका लागि गरिएको अनुसन्धान हो। समुदायका सदस्यहरू र विशेषज्ञहरूले जानकारी सङ्कलन गर्न विशेष गरी सामुदायिक आवश्यकताहरू सँगै काम गर्छन्। सामुदायिक रेडियोहरूले लक्षित श्रोताहरूको लागि मुद्दाहरू पहिचान गर्न र अद्वितीय समुदायको अद्वितीय आवश्यकताहरू बारे जान्न अनुसन्धान सञ्चालन गर्दछ। अनुसन्धानले समुदायको अद्वितीय मिडिया ढाँचा पहिचान गर्न पनि मद्दत गर्दछ। यद्यपि, अनुसन्धानकर्ता भौगोलिक र जनसांख्यिकीय ज्ञान र समझको साथ एउटै क्षेत्रको हुनुपर्छ।

सबै प्रकारका अनुसन्धानहरू जस्तै, सामुदायिक अनुसन्धान सञ्चालन गर्दा चुनौतीहरू सामना गरिन्छ र तिनीहरू समावेश छन्:

अनुसन्धान प्रक्रिया:

- ❖ अनुसन्धानको उद्देश्य र यसको उद्देश्यहरू पहिचान गर्नुहोस्
- ❖ पृष्ठभूमि जानकारी सङ्कलन
- ❖ अनुसन्धान डिजाइन गर्ने र कसलाई कुरा गर्ने निर्णय गर्ने
- ❖ अनुसन्धान उपकरणहरू डिजाइन गर्दै
- ❖ तथ्यांक संकलन
- ❖ डाटा प्रशोधन र विश्लेषण
- ❖ अनुसन्धान प्रतिवेदन तयार गर्ने

- ❖ समय समस्या
- ❖ अन्तर्वार्ता लिनेहरूलाई बुझाउन नसक्नु
- ❖ समय लाग्ने
- ❖ समन्वय मुद्दा
- ❖ विश्वसनीयता: किन जानकारी सङ्कलन भइरहेको छ?
- ❖ प्रामाणिकता
- ❖ साक्षात्कारकर्ताहरू केन्द्रित नहुन सक्छन्

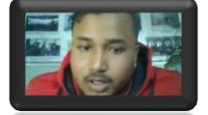
ज्ञान साझेदारी सत्र

सामुदायिक रेडियो पत्रकार (CRJs) लाई कोभिड-१९ सम्बन्धी गरिबीलाई सम्बोधन गर्न सशक्तिकरण गर्न २४ जनवरीदेखि ९ फेब्रुअरी, २०२२ सम्म एक अनलाइन प्रशिक्षण कार्यशाला आयोजना गरिएको थियो जसमा बंगलादेश, इन्डोनेसिया, भारत र नेपालका चार देशहरूमा CRJ हरूको क्षमता विकासमा मद्दत पुग्यो। कार्यशालामा सहभागीहरूबीच ज्ञान आदानप्रदान गर्ने सत्र पनि रहेको थियो।

ज्ञान बाँडफाँड सत्रमा सोधिएका केही प्रश्नहरू यस प्रकार थिए:

सीमान्तकृत समुदाय र तिनका समस्याहरूलाई कसरी पहिचान गर्नुहुन्छ ?

"अनुसन्धान सञ्चालनले हामीलाई श्रोताहरू को हुन् र कति छन् भनेर जान्न मद्दत गर्दछ र लक्षित दर्शकहरूको बारेमा जानकारी पनि प्रदान गर्दछ।" – डीएन चौधरी

"मानिसहरूलाई या त तिनीहरूको घरमा वा तिनीहरूको खेती जस्ता काममा भेट्दा जानकारी सङ्कलन गर्न मद्दत गर्दछ।" - नोभिया एतिक

"सामुदायिक स्वयंसेवकहरूको सहयोगमा प्रश्नावलीहरू भरेर समुदायका आवश्यकताहरू पहिचान गरिन्छ।" - अनिस पुर्वन्ती

"हामी फोकस समूह छलफल (FGD) सञ्चालन गर्छौं र सही जानकारी सङ्कलन गर्न मद्दत गर्ने विषयहरूको आधारमा समुदायहरूलाई विभिन्न समूहहरूमा विभाजन गर्छौं।" – शर्मिला

महामारीको समयमा समुदायलाई मद्दत गर्न तपाईंले के गर्नुभयो?

"सरकार वा अन्य संस्थाबाट कुनै सहयोग नपाए पनि सामुदायिक रेडियोले रेडियो कक्षा प्रसारण गर्न थालेको छ। हामीले शिक्षकहरूलाई रेडियो प्रसारण चलाउन तालिम दियो।" - रिनाल्डी

"समुदायलाई सही जानकारी प्रदान गर्न यातायात र कोषको अभाव जस्ता विभिन्न चुनौतीहरूको बावजूद हामी दृढ रह्यौं।" – मो. नोयोन अली

"हामी महामारीको समयमा सहयोगको खाँचोमा परेका मानिसहरूबाट फोन कलहरू प्राप्त गर्नेछौं। त्यसैले, हामीले खाद्यान्न र अन्य आधारभूत आवश्यकताहरू प्रदान गर्ने संस्थाहरू र ठाउँहरूसँग सम्पर्क गर्न मद्दत गर्छौं।" – प्रीति

"महामारीको समयमा धेरै मानिसहरू गाउँ फर्कन थालेपछि हामीले उत्पादकत्व र संलग्नता बढाउन विभिन्न कार्यक्रमहरू सुरु गर्छौं।" – निर्माया गुरुङ

महामारीको समयमा गलत सूचनाको प्रसारलाई कसरी सम्बोधन गर्नुभयो?

"हामी पहिले प्राप्त कुनै पनि जानकारी प्रमाणित गर्नेछौं र सही जानकारी मात्र प्रसारण गर्नेछौं।" – उर्मिला दनुवार

"हामीले COVID-19 टास्क फोर्स टोलीमा भाग लियो र फेसबुक जस्ता सोशल मिडिया च्यानलहरू मार्फत जानकारी साझा गर्छौं।" - लतीफ रोचियाना

प्रशिक्षण सत्रहरूबाट तपाईंले मुख्य सिकेका कुराहरू के थिए? के नयाँ थियो र के पहिले नै थाहा थियो तर उपयोगी?

"टक शो/कार्यक्रम उत्पादन प्रविधि सत्र मेरो लागि उपयोगी र मेरो कामको लागि सान्दर्भिक थियो। त्यसैगरी, कार्यक्रम उत्पादन चरणमा मार्गदर्शन सत्र पनि उत्तिकै उपयोगी थियो। – अर्जुन श्रेष्ठ

"यद्यपि मैले सबै सत्रहरू मेरो कामको लागि उपयोगी र सान्दर्भिक पाए, म प्राविधिक पक्षहरू जस्तै मिश्रण, सम्पादन, रेकर्डिङ, आदि बारे थप जान्न चाहन्छु।" – दिपक खत्री

सत्रहरू अन्तरक्रियात्मक र व्यावहारिक थिए र मैले सिकेको कुरालाई सीधा अभ्यासमा राख्न सक्छु।
– सम्झना कार्की

AMARC-AP द्वारा कार्यक्रम निर्माणमा नाटक र स्ट्यान्ड-अप कमेडीको प्रयोग, सामुदायिक अनुसन्धान, महिला विरुद्ध हिंसा, लैङ्गिक समानता, टक शो, र उत्पादन प्रविधि, अभियानको भूमिका, आदि जस्ता विभिन्न विषयहरूमा कुल १६ वेबिनार सत्रहरू सञ्चालन गरिएको थियो। ।

सहभागीहरूको प्रतिक्रिया

"प्रशिक्षणमा सामुदायिक अनुसन्धानको बारेमा थाहा पाएपछि मैले फिल्ड भिजिट गर्न थालेको छु। मेरो समुदायका गरिबहरू कसरी बाँचिरहेका छन्, तिनीहरूका समस्याहरू र हाम्रा रेडियो कार्यक्रमहरू मार्फत के-कस्ता समस्या/समस्याहरूलाई सम्बोधन गर्नुपर्छ भन्ने कुरामा म अहिले धेरै सचेत छु। जे होस्, हाम्रो समुदायका मानिसहरू यसबारे बोल्न नचाहने र शिक्षाको महत्त्व वा बालविवाहका हानिकारक प्रभावहरू नबुझेकाले मलाई सूचना सङ्कलन गर्न समस्या भइरहेको छ। म अहिले मेरो टोलीसँग विभिन्न स्थानमा गएर बालविवाह अन्त्य गर्न र आफ्ना छोराछोरीलाई विद्यालय पठाउन जनतालाई जानकारी दिन्छु। भविष्यमा, यदि मैले यस्तै तालिमहरूमा भाग लिने मौका पाउँ भने, म व्यवहार परिवर्तनहरूमा योगदान दिन सक्ने प्रभावकारी कार्यक्रमहरू कसरी उत्पादन गर्ने भन्ने बारे थप जान्न चाहन्छु।"

पाता दे वृष्टि
रेडियो सगोरगिरि
बंगलादेश

अर्जुन श्रेष्ठ
रेडियो धादिङ
नेपाल

तालिमपछि हाम्रो रेडियो स्टेशनले लैङ्गिक विषयलाई प्राथमिकता दिन थालेको छ। हामी हाम्रो समुदायको विविधतालाई प्रतिबिम्बित गर्ने हाम्रा कार्यक्रमहरू समावेशी बनाउनको लागि पनि यो बिन्दु बनाउँछौं। तर, पीडित र बाँचेकाहरूले हामीसँग उनीहरूको दुर्दशा साझा नगर्दा हामीले चुनौतीहरूको सामना गर्छौं। यसबाहेक, हाम्रो निरन्तर प्रयासको बावजूद, जब हामीले उठाएका समस्या वा मुद्दाहरूलाई सम्बोधन हुँदैन, यसले हामीलाई कहिलेकाहीँ निराश बनाउँछ। यस्ता चुनौतीका बावजूद पनि हामीले समुदायका वास्तविक समस्यालाई लिएर कार्यक्रमहरू जारी राखेका छौं।

तालिमले मलाई धेरै सहयोग गरेको भएतापनि म भविष्यमा फोटो र भिडियो सम्पादन जस्ता प्राविधिक सीपहरू सिक्न चाहन्छु। जसरी डिजिटल प्रविधिहरू द्रुत गतिमा अगाडि बढिरहेका छन्, मलाई लाग्छ कि हामीले पनि आफूलाई अपडेट राख्नुपर्छ।

“मैले पहिलो पटक गरिबी र कोभिड-१९ महामारीलाई जोड्ने यस्तो तालिममा अर्को देशका सहभागीहरूसँग भाग लिएको थिएँ त्यसैले अर्को देशका समस्याहरूको बारेमा धेरै सिक्न पाएको थियो र यो मेरो आफ्नै देशको जस्तो देखिन्थ्यो। विशेष गरी रेडियो नाटक ढाँचामा प्रशिक्षण सत्र उपयोगी र रोचक लाग्यो। अहिले हाम्रो रेडियो स्टेशनले रेडियो नाटक बनाउन थालेको छ। तर, हाम्रो उत्पादनलाई प्रत्यक्ष रूपमा तल्लो तहसम्म पुऱ्याउने प्रयास गर्दा हामीले निरन्तर प्रयास गर्दा पनि कहिलेकाहीं समुदायलाई संलग्न गराउन कठिन हुने भएकाले चुनौतीहरूको सामना गर्छौँ।

तालिमले मेरो रेडियो कार्यक्रम उत्पादन कौशल सुधार गर्न मद्दत गरेको छ। र, यदि भविष्यमा अर्को तालिममा भाग लिने हो भने, म अन्तरक्रियात्मक र प्रभावकारी रेडियो कार्यक्रमहरू कसरी उत्पादन गर्ने भन्ने बारे थप जान्न चाहन्छु।

रोजमयन्ती
रासी एफएम
इन्डोनेसिया

“प्रशिक्षणले हाम्रो रेडियो स्टेशनमा सामुदायिक सहभागिता बढाउन मद्दत गरेको छ। अब हामी कुनै पनि रेडियो कार्यक्रम उत्पादन गर्नु अघि समुदायसँग परामर्श गर्छौँ। तालिमले हामीलाई रेडियो कार्यक्रमहरूको लागि विषयवस्तु/विषय छनोट गर्दा समुदायलाई संलग्न गराउनुको महत्त्व बुझेको छ। तर, कहिलेकाहीं समुदायका सदस्यहरूले हामीसँग आफ्ना समस्याहरू साझा गर्न सहज महसुस नगर्ने भएकाले समुदायले सामना गर्नुपरेका समस्या वा समस्याहरू पत्ता लगाउन गाह्रो हुन्छ। जे होस्, हामी समुदायको वास्तविकता झल्काउने कार्यक्रमहरू उत्पादन गर्न सक्दो प्रयास गर्छौँ।

यद्यपि हामीले प्राप्त गरेको तालिमले मेरो कामको लागि धेरै सहयोगी भएको छ, म स्ट्यान्ड-अप कमेडी बारे थप जान्न चाहन्छु जुन प्रशिक्षणको क्रममा संक्षिप्त रूपमा छलफल गरिएको थियो। यसको अतिरिक्त, म पोडकास्टिङ सिक्न र भिडियो सम्पादन र मिक्सिङमा मेरो सीप सुधार गर्न पनि इच्छुक छु।

उर्मिला दनुवार
रेडियो उदयपुर
नेपाल

“प्रशिक्षणमा भाग लिएपछि, हामीले समुदायमा गम्भीर र संवेदनशील विषयहरूलाई हाइलाइट गर्न कमेडी/रेडियो नाटक ढाँचा प्रयोग गर्न थालेका छौँ। यो अझ प्रभावकारी ढाँचा साबित भएको छ किनकि हामी कुनै पनि हिचकिचाहट बिना समुदायलाई पिरोल्ने गम्भीर समस्याहरूको बारेमा हलुका कुरा गर्न सक्छौँ। थप रूपमा, तालिम सकिएपछि आयोजित मेन्टरिङ सत्रहरूले हाम्रो नाटक निर्माण कौशल सुधार गर्न मद्दत गर्‍यो। तर, संवेदनशील विषयका लागि कमेडी ढाँचा प्रयोग गर्दा मानिसहरूले त्यसलाई महत्त्व नदिने र कमेडीको पछाडिको सन्देश हराउने हो कि भन्ने डर सधैं लाग्छ। तसर्थ, यदि मैले भविष्यमा मौका पाएँ भने म विभिन्न कार्यक्रम ढाँचाहरूको बारेमा थप जान्न चाहन्छु।

प्रीति
गुडगाँव की आवाज
भारत

नोट: कृपया क्लिक गर्नुहोस् <https://soundcloud.com/amarc-ap> "दक्षिण र दक्षिणपूर्वी एशिया कार्यक्रमको ग्रामीण क्षेत्रहरूमा महामारी-सम्बन्धित गरिबीलाई सम्बोधन गर्दै" सहभागीहरूद्वारा उत्पादित कार्यक्रमहरू सुन्नको लागि।

The “Addressing pandemic-related poverty in rural regions of South and Southeast Asia Program” is implemented by World Association of Community Radio Broadcasters (AMARC Asia-Pacific) with the support of Catholic Media Council (CAMECO) and the financial assistance of the Federal Ministry for Economic Cooperation and Development (BMZ).